13957 - İnsanların Peygamberlere İhtiyacı

Soru

İnsanların Peygamberlere İhtiyacı Nedir?

Detaylı cevap

Allah’a hamd olsun.

Peygamberler; Cenab-ı Hakk'ın kullarına emirlerini bildiren, emirlerine uymaları halinde Allah'ın kendileri için hazırlayacağı nimetleri müjdeleyen, yasaklarına uymadıkları takdirde kalıcı azapla korkutan elçileridir. Onlara geçmiş ümmetlerin kıssalardan ve Rablerinin emrine itaatsizliklerinden dolayı bu dünyada başlarına gelen azaptan haber verirler.

Bu ilahî emir ve yasaklar, akıllar tarafından bağımsız olarak bilinemez; bu nedenle Allah insanı onurlandırmak ve çıkarlarını korumak için kanunlar koymuş, emir ve yasaklar belirlemiştir. Çünkü insanlar kendi arzularına kapılıp yasakları çiğneyebilir, insanlara saldırıp haklarını elinden alabilirler. Zaman zaman Allah'ın emirlerini hatırlatacak ve hatalara düşmemeleri konusunda uyaracak elçiler göndermesi yüce Allah’ın yüksek derece hikmeti gereğidir. Böylece onlara nasihatler verir ve öncekilerin haberlerini aktarırlar. Çünkü şaşırtıcı haber kulaklara ulaştığı an garip anlamlar zihinleri uyandırdığında akıllar tarafından işlenir, dolayısıyla onların bilgileri çoğalır ve anlayışları düzelir. Şüphesiz insanlar arasında en çok hissedenler en çok işitenlerdir. En çok hissedenler en çok düşünenlerdir, en çok düşünenler ise en çok bilenlerdir. En çok bilenler ise en çok amel yapandır. Bu nedenle peygamberlerin gönderilmesinin bir alternatifi yoktur, hakkın düzene girmesinde de başka yol yoktur. (A’lâmu’n-Nubuvve, Ali bin Muhammed el-Mâverdî s. 33)

Şeyhulislam İbn Teymiyye Rahimehullah şöyle dedi: Peygamberlik kulun yaşamını düzeltmesi açısından zorunluluktur. Ayrıca kişinin ahiretinin de ıslahı peygamberlere tabi olmaktan geçer. Kısacası dünya ve ahiretin ıslah olması ancak peygamberlere tabi olmakla olur. İnsan şeriata

muhtaçtır. Zira bununla fayda sağlar ve zararı bertaraf eder. Şeriat Allah'ın yeryüzündeki nurudur, kulların arasındaki adaletidir, içine giren kişinin emniyette olduğu kalesidir.

Şeriattan maksat duyularla faydalı olan ile zararlı olanı birbirinden ayırmak değildir, zira hayvanlar da bunu fark eder. Nitekim eşek ve deve de arpa ile toprağı birbirinden ayırabilir. Bilakis maksat dünya ve ahirette kendisine fayda ve zarar verecek davranışları bilmesidir. İman, tevhid, adalet, sevap, iyilik, emanet, iffet, cesaret, ilim, sabır, iyiliği emretme ve kötülükten sakındırma, aile bağlarını korumak, anne-babaya iyilik yapmak, komşulara karşı iyi davranmak, üzerinde bulunan hakları yerine getirmek, Allah için yapılan çalışmalarda samimiyet, O'na tevekkül etmek, O'ndan yardım istemek, O'nun kaderine razı olmak, O'nun hükmüne teslim olmak, O'na ve O'nun elçilerine iman etmek ve tasdik etmek gibi dünyada ve ahirette kendisine fayda sağlayacak davranışları bilmesidir. Bu bağlamda kul inanır ki peygamberlerin haber verdikleri her şey onun dünya ve ahirette faydası ve maslahatı içindir. Bunun tersi de dünya ve ahiretinde kendisine zarar verecektir.

Eğer peygamberler olmasaydı akıl, insanın geçimindeki fayda ve zararların ayrıntılarına erişemezdi. Allah'ın kullarına olan en büyük ve en onurlu nimetlerinden biri de onlara peygamberlerini göndermesi, onlara kitaplarını indirmesi ve onlara doğru yolu göstermesidir. Eğer bu olmasaydı, insanlar hayvan konumunda hatta değersizliğin en kötü durumda olurlardı. Her kim Allah'ın peygamberlerini kabul eder ve onların yolunu takip ederse yeryüzünün en hayırlı varlıklardan olur. Her kim bunu reddederse yeryüzünün en kötü varlıklarından olur. Durumu köpekten ve domuzdan daha kötü ve her alçaktan daha aşağılıktır. Yeryüzünde insanlar ancak peygamberliğin izinde kaldıkları müddetçe hayatta kalırlar. Eğer peygamberlerin yeryüzündeki izleri silinir, onların hidayetlerinin izleri kaybolursa yüce Allah alt ve üst alemi yıkar ve kıyameti koparır.

Yeryüzü ehlinin peygamberlere olan ihtiyacı güneşe, aya, rüzgâra ve yağmura olan ihtiyacı gibi değildir; ne bir insanın hayatına olan ihtiyacı, ne gözün bir ışığa olan ihtiyacı ne de vücudun yiyecek ve içeceklere olan ihtiyacı gibidir. Bilakis peygambere olan ihtiyaç, bundan daha yüce ve akla gelen her şeyden daha büyüktür. Rasuller ve Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem, Cenab-ı

Hak ile insan arasında aracı olup O'nunla kulları arasındaki elçilerdir. Peygamberlerin sonuncusu ve Rabbi katında onların en şereflisi Muhammed'dir, Allah'ın salat ve selamı onun ve hepsinin üzerine olsun. Onu alemlere bir rahmet, izinden gidenlere bir rehber ve bütün yaratılmışlara bir hüccet olarak göndermiştir. Kullara O'na itaat etmeyi, O'nu sevmeyi, O'na saygı göstermeyi, haklarını yerine getirmeyi farz kılmıştır. Ona iman etmek ve ona uymak için bütün peygamberler ve elçiler tarafından ahitler alınmıştır ve onlara, müminlerden kendilerine uyanlara bu antlaşmaları almalarını emretmiştir. Onu kıyametten önce bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak göndermiştir. O'nun izniyle Allah'a davet eden aydınlatıcı bir kandildir. Onunla peygamberlik sona ermiş, o insanları dalaletten hidayete erdirmiş, insanları cehaletten kurtarmış, mesajıyla kör gözleri, sağır kulakları ve kilitli kalpleri açmıştır. Böylece onun peygamberliğiyle yeryüzü karanlıklarından sonra aydınlandı, Dağıldıktan sonra kalpler onunla birleştirildi. Allah Rasulünün yükünü hafifletti, zikrini yükseltti, emrine uymayanlara zillet ve aşağılığa maruz bıraktı. Allah'ın salat ve selâmı üzerine olsun, onu peygamberliğin kesintiye uğradığı bir dönemde gönderdi. Kitaplar tahrif edilmiş, şeriatlar değiştirilmiş, her kavim kendi görüşlerinin haksızlığına güvenmiş, Allah'ı ve kullarını bozuk inanç ve arzularıyla yargılamıştır. Bunun üzerine Allah da bununla yaratıklara hidayet ihsan etmiş, yolu O'nunla aydınlatmış ve halkı karanlıklardan aydınlığa çıkarmıştır. Onunla iyi ve kötü insanları birbirinden ayırmıştır. Kim onun hidayetine uyarsa hidayet bulur, kim de onun yolundan yüz çevirirse sapıklığa düşmüş ve haddi aşmış olur. Allah'ın salat ve selamı onun ve diğer tüm elçilerin ve peygamberlerin üzerine olsun. (Kaide fi Vucub el İtisam bi el Risale, Şeyh İbn Teymiyye c. 19 s. 99-102; Mecmu el Fetava, Levamiu'l-Envar el-Behiye c. 2 s. 216-236)

İnsanın peygamberlere ihtiyacını aşağıdaki hususlarla özetleyebiliriz:

1-İnsan, bir Rab tarafından yaratılmış olup yaratıcısını tanıması, yaratıcının kendisini neden yarattığını ve kendisinden ne istediğini bilmesi gerekir. Şüphesiz insanın bunu tek başına öğrenmesi mümkün değildir. Bu bilgi ancak peygamberler aracığıyla elde edilir.

2- İnsan, bir beden ve bir ruhtan meydana gelmiştir. Bedenin besini sağlanan yiyecek ve içeceklerdir; ruhun besinini ise onu yaratan takdir eder ki bu da doğru din ve salih ameldir. Peygamberler ve elçiler de doğru dini getirip bizi salih amellere yönlendirirler.

3- Kişi doğası gereği dindardır, bağlı olduğu bir dinin olması ve bu dinin doğru olması gerekir. Peygamberlere ve elçilere iman etmek ve onların getirdiklerine iman etmekten başka doğru dine giden bir yol yoktur.

4-Kişinin kendisini dünyada Allah'ın rızasına, ahirette ise cennet ve saadete ulaştıracak bir yola ihtiyacı vardır ve bu yola, nebiler ve rasuller haricinde hiç kimse ulaştıramaz.

5- İnsan nefsinde zayıftır ve çevresinde kendisini ayartmak isteyen şeytandan, kendisine kötülüğü süsleyen kötü arkadaşlıktan, kötülüğe meyleden nefse kadar pek çok düşman vardır. Dolayısıyla, kendisini düşmanlarının oyunlarından koruyan bir vesileye muhtaçtır. Resuller ve nebiler insanları doğru yola iletmiş ve bu yolu çok açık bir şekilde anlatmışlardır.

6- İnsan doğası gereği medenidir. Diğer insanlarla buluşması ve onlarla olan ilişkisi bakımından adalete ve adaleti yerine getirmesini sağlayacak bir şeriata sahip olmalıdır. (Aksi takdirde onların yaşamları daha çok ormandaki yaşam gibi olurdu.) Ve bu kanunlar herkes için korunmalıdır. İhmal veya aşırılık olmaksızın her hak sahibinin hakkını alması gerekir, eksiksiz ve kusursuz bir şeriatı yalnızca peygamberler ve nebiler getirir.

7-İnsanın kendisini iç huzuruna ve psikolojik güvenliğe kavuşturacak, onu gerçek mutluluğun sebeplerine yönlendirecek bir şeye ihtiyacı vardır. İşte peygamberler ve nebiler de ona bu konuda rehberlik eder.

En iyisini Allah bilir.